

Sygn. akt VU 242/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

25 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : sekr. sądowy Izabela Niedobacka-Kępa

po rozpoznaniu 25 października 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **M. U.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy w wymiarze 100%

na skutek odwołania **M. U.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 sierpnia 2018 roku

sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. U. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 listopada 2017 roku do 7 maja 2018 roku w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w R..

sygn. akt V **U 242/18**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2018 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. U. prawo do zasiłku chorobowego za okres 29.11.2017 r. do 7.05.2018 r. w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w R. z powodu uznania, że nie doszło do wypadku przy pracy z uwagi na brak urazu. Według organu zespół bólowy kręgosłupa z rwą kulszową prawostronna jest zachorowaniem w pracy, bowiem przeciążenie układu mięśniowo- szkieletowego bez przekroczenia ciężaru ponad normę należy uznać za takie zachorowanie.

Od niniejszej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony M. U. zatrudniony jest w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w R. od 11.05.1988 r., aktualnie w Oddziale (...) na stanowisko operatora sprzętu specjalistycznego (TESK).

W dniu 28.11.2017 r. ubezpieczony wraz z innymi pracownikami wykonywał prace związane z regulacją władu kanalizacyjnego przy ul. (...) w R.. Gdy ubezpieczony chciał załadować wraz z innym pracownikiem agregat hydrauliczny LIFTON LP 8 P (ważący ok. 65 kg) na skrzynię ładunkową samochodu służbowego, poczuł w pewnym momencie ból w dolnej części kręgosłupa. Ponieważ ból po chwili ustąpił pracownicy kontynuowali prace. W drodze powrotnej ubezpieczony ponownie zaczął się uskarżać na ból. Gdy po przyjeździe na bazę, rozładunku narzędzi ubezpieczony udał się do łaźni doznał nagle tak silnego ataku bólu, że nie mógł się poruszyć swobodnie

Powołany przez pracodawcę zespół powypadkowy uznał ww. zdarzenie jako wypadek przy pracy. Zdarzenie miało charakter nagły i było w czasie wykonywania czynności zawodowych, spowodowane było w dużej mierze przyczyną zewnętrzną (dźwiganie ciężaru) i doprowadziło do urazu polegającego na uszkodzeniu lub też pogłębieniu uszkodzenia pierścienia włóknistego jąder miażdżystych z następczym pojawieniem się lub też pogłębieniem wypuklin jąder miażdżystych. Dźwiganie ciężaru o wadze 33 kg na osobę na wysokość platformy samochodowej spowodowało uraz przeciążeniowy kręgosłupa w odcinku lędźwiowym z podejrzeniem wypadnięcia jądra miażdżystego w odcinku lędźwiowy, który spowodował wystąpienie ostrego zespołu bólowego kręgosłupowo- korzeniowego i który był wynikiem zarówno choroby samoistnej ubezpieczonego, tj. zmian zwyrodnieniowo- dyskopatycznych, jak również przyczyny zewnętrznej (miało charakter mieszany).

Decyzją z dnia 29 czerwca 2018 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z powodu uznania, że nie doszło do wypadku przy pracy z uwagi na brak urazu.

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2018 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. U. prawo do zasiłku chorobowego za okres 29.11.2017 r. do 7.05.2018 r. w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w R. z przyczyn jak wyżej.

dowód : akta organu rentowego, w szczególności protokół nr (...), zgłoszenie wypadku, notatka służbowa,, informacja poszkodowanego, oświadczenia świadków zdarzenia, opinia lekarska, decyzja z dnia 29.06.2018r., decyzja z 29.08.2018 r.; d okumentacja medyczna k. 17-26, 49-86; opinia biegłego z zakresu neurologii M. W. k.14-16, opinia drugiego biegłego z zakresu neurologii L. K. k. 100-105

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii M. W. i L. K., który wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniają tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 j.t. ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Art. 2 pkt 13 ustawy stanowi, iż przez „uraz” należy rozumieć uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego.

Jak wskazuje w swoich orzeczeniach Sąd Najwyższy, wprowadzenie do definicji wypadku przy pracy przesłanki urazu nie oznacza, że wykluczone jest kwalifikowanie istotnego pogorszenia stanu zdrowia jako urazu i wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i art. 2 pkt 13 ustawy (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2011 r., II PK 311/10, M.P.Pr. 2011/11/605-607). Uzasadnieniem takiego poglądu jest wykładnia funkcjonalna definicji urazu, który powinien obejmować wszelkie zmiany w stanie zdrowia wywołujące upośledzenie czynności organizmu i powstałe w związku z pracą (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2014 r., II UK 558/13, LEX nr 1551478). Jednocześnie, uszczerbek na zdrowiu pracownika spowodowany czynnikiem samoistnym może stanowić wypadek przy pracy, jeżeli został wywołany nadmiernym w okolicznościach danego wypadku wysiłkiem lub stresem. W szczególności, fakt występowania u pracownika schorzeń samoistnych nie wyklucza uznania zdarzenia za wypadek przy pracy, jeśli w środowisku pracy zaistniały czynniki przyspieszające bądź pogłębiające proces chorobowy (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2016 r., I UK 236/15, LEX nr 2107086).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się także pogląd polegający na szerokim rozumieniu przyczyny zewnętrznej. Zgodnie z nim zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny – w istniejących warunkach – wywołać szkodliwe skutki (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1999 r., II UKN 87/99, OSNP 2000/20/760). Przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, siły przyrody, ale także praca i czynności samego poszkodowanego, np. potknięcie się, niefortunny odruch (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 2008 r., I UK 96/08, LEX nr 678010). Charakter wypadku przy pracy ma podniesienie przez pracownika w czasie pracy znacznego ciężaru, jeżeli doprowadziło do nagłego uszkodzenia organizmu, uniemożliwiającego wykonywanie dotychczasowej pracy (por. wyrok SN z dnia 18 sierpnia 2009 r. I PK 18/09 LEX nr 528154). Przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, siły przyrody, ale także praca i czynności samego poszkodowanego, również nadmierny wysiłek pracownika. Nadmierność wysiłku pracownika powinna być oceniana przy uwzględnieniu jego indywidualnych właściwości - aktualnego stanu zdrowia, sprawności ustroju (por. wyrok SN z dnia 12 listopada 2008 r. I UK 96/08 LEX nr 678010).

Nawet przyjmując, że wykonany wysiłek rzeczywiście nie przekraczał optymalnego fizjologicznego obciążenia ustroju, nie wyklucza to, iż stanowił on przyczynę zewnętrzną wypadku. Nawet wykonywanie pracy w normalnych warunkach może stanowić przyczynę zewnętrzną wypadku, jeżeli ze względu na stan zdrowia pracownika powodowały one nadmierne obciążenie jego organizmu (por. wyrok SN z dnia 24 listopada 2010 r. I UK 181/10 LEX nr 737375).

Sąd orzekający w pełni podziela powyższe stanowiska.

Jak stanowi przepis art. 11 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014 r. poz. 159 j.t. ze zm) miesięczny zasiłek chorobowy wynosi co do zasady 80% podstawy wymiaru zasiłku (ust. 1). Jednakże, miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100% podstawy wymiaru, jeżeli niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku w drodze do pracy lub z pracy (ust. 2 pkt 3).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż zdarzenie jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 28.11.2017 roku stanowiło wypadek przy pracy.

Powstałe u ubezpieczonego uraz przeciążeniowy kręgosłupa w odcinku lędźwiowym z podejrzeniem wypadnięcia jądra miażdżystego w odcinku lędźwiowy, który spowodował wystąpienie ostrego zespołu bólowego kręgosłupowo-korzeniowego spowodowany został przyczyną zewnętrzną- podniesieniem ważącego ok. 65 kg agregatu. Każdy człowiek ma indywidualną wrażliwość dotyczącą przenoszenia przedmiotów o określonej wadze. Normy ustawowe są podawane jako średnie. Praca, a szczególnie ww. czynność wykonaną przez ubezpieczonego należy zaliczyć do prac ciężkich. I może nie tak ważny był sam ciężar agregatu (a ściślej- część jego wagi przypadająca na osobę) ale ryzykowna (niebezpieczna dla kręgosłupa) była sama czynność którą wykonywał ubezpieczony z tym urządzeniem, tj. niewygodny uchwyt skutkujący nienajlepszym rozłożeniem ciężaru, podniesienie na dużą wysokość i wykonanie na wyciągniętych rękach niekorzystnego dla kręgosłupa skrętu bocznego. Co przy obciążeniu nawet tylko 23 kg stwarza zawsze kontuzjogenną sytuację, w szczególności jeśli pracownika ma już początki zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych (tak jak to okazało się jest u ubezpieczonego).

Ustalając okoliczność związku niezdolności do pracy z wypadkiem w pracy Sąd w pełni podzielił opinie obu biegłych z zakresu neurologii: M. W. i L. K.. Biegli w sposób jednoznaczny wskazali, że przyczyna urazu jakiego doznał ubezpieczony miał charakter mieszany, a nie tylko jak twierdził organ -wynikająca z istniejących już u ubezpieczonego schorzeń. Biegli podkreśli, że na dzień zdarzenia u ubezpieczonego istniały zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych, ale były one niewielkie i nie one były wyłączną przyczyną schorzeń, które po dniu 28.11.2017 musiał leczyć ubezpieczony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu M. U. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 listopada 2017 roku do 7 maja 2018 roku w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w R..